

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33D/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200030
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200030.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., sudcov Mgr. Kristíny Babiakovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., prísediacich sudcov JUDr. Martina Píryho a JUDr. Tomáša Vranoviča, v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenej: JUDr. Y. Y., nar. XX. A. XXXX, súdnej exekútorke so sídlom Exekútorského úradu X. XX, XXX XX Q., pre disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, na ústnom pojednávaní dňa 23. júna 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) sa disciplinárne obvinená JUDr. Y.Ň. Y., nar. XX. A.N. XXXX, súdna exekútorka so sídlom Exekútorského úradu X. XX, XXX XX Q.

o s l o b o d z u j e

spod disciplinárneho návrhu ministersky spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 25. februára 2022, že v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade X. XX, XXX XX Q. pod sp. zn. EX 1991/2010, po tom, čo jej 12. júna 2020 bolo doručené uznesenie Okresného súdu R. č. k. 6Er/3335/2010-81 z 22. júna 2016 s vyznačenou právoplatnosťou dňom 16. júla 2016, ktorým súd rozhodol, že I. nepovoľuje odklad exekúcie, II. námietky povinnej proti exekúcii zamietla, III. oprávnený nemá právo na náhradu trov konania o námietkach, nevydala v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy, čím v období od 13. júna 2020 do 5. októbra 2021 spôsobila preťahy v predmetnom exekučnom konaní,

pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinená dopustila, nie je disciplinárnym previnením.

o d ô v o d n e n i e :

I. Disciplinárny návrh

1. Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „navrhovateľka“ alebo „ministerka spravodlivosti“) sa návrhom zo dňa 25. februára 2022, doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) dňa 2. marca 2022, domáhala začatia disciplinárneho konania proti JUDr. Y. Y., súdnej exekútorke (ďalej aj ako „disciplinárne obvinená“) podľa zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „DSP“).

2. Disciplinárne obvinená mala podľa navrhovateľky tým, že „v exekučnom konaní vedenom na exekútorskom úrade X. XX, XXX XX Q. pod sp. zn. EX 1991/2010, potom čo jej 12. júna 2020 bolo doručené uznesenie Okresného súdu R. č. k. 6Er/3335/2010-81 z 22. júna 2016 s vyznačenou právoplatnosťou dňom 16. júla 2016, ktorým súd rozhodol, že I. nepovoľuje odklad exekúcie, II. námietky povinnej proti exekúcii zamietla, III. oprávnený nemá právo na náhradu trov konania o námietkach, nevydala v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy, čím v období od 13. júna 2020 do 5. októbra 2021 spôsobila prietahy v predmetnom exekučnom konaní“ porušiť svoju povinnosť podľa § 29 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“), čím sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 220 ods. 1 Exekučného poriadku. Navrhovateľka navrhla disciplinárne obvinenú uznať vinnou a uložiť jej disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, a to peňažnú pokutu v sume 250,- eur.

3. Disciplinárny návrh podala navrhovateľka na podnet G. R. zo dňa 14. apríla 2021, na základe ktorého vykonalo Ministerstvo spravodlivosti SR (ďalej aj ako „ministerstvo spravodlivosti“) v zmysle ustanovenia § 8 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku previerku exekučného spisu sp. zn. EX 1991/2010, ktorý bol ministerstvu spravodlivosti doručený 6. mája 2021.

4. V návrhu poukázala v súlade s opisom skutku (bod 2) na to, že disciplinárne obvinená dňa 24. marca 2011 vydala upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním iných peňažných pohľadávok a toto upovedomenie povinnej doručila 30. apríla 2011. Právny zástupca oprávneného 11. apríla 2011 doručil disciplinárne obvinenej oznámenie, že na jeho účet bola dňa 7. apríla 2011 povinnou uhradená suma 2.496,3 Eur, ale trovy exekučného konania uhradené neboli.

5. Okresný súd R. (ďalej aj ako „exekučný súd“) uznesením č. k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 (ďalej aj ako „uznesenie exekučného súdu“) na základe podaní povinnej rozhodol: I. súd nepovoľuje odklad exekúcie, II. súd námietky povinnej proti exekúcii zamietla, III. oprávnený nemá právo na náhradu trov konania o námietkach, IV. súd exekúciu zastavuje, V. o trovách exekúcie súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

6. Na základe odvolania oprávnenej Krajský súd v W. uznesením sp. zn. 23CoE/671/2016-125 zo dňa 20. decembra 2017 („ďalej len „odvolací súd“) rozhodol, že uznesenie exekučného súdu sa v časti výroku IV. o zastavení exekúcie a výroku V. o trovách exekúcie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 27. januára 2018 a uznesenie exekučného súdu nadobudlo právoplatnosť 16. júla 2016 (výrok I., II. a III.). Navrhovateľka v tejto súvislosti uviedla, že hoci disciplinárne obvinená tvrdí, že o právoplatnosti sa dozvedela až 15. januára 2021, podľa exekučného spisu uznesenie exekučného súdu s vyznačenou právoplatnosťou bolo exekútorke doručené už dňa 12. júna 2020. Dňa 15. januára 2021 jej bola doručená doložka právoplatnosti uznesenia odvolacieho súdu.

7. Poukázala na to, že obrana povinného v rámci exekúcie je podanie námietok proti exekúcii a tiež podanie návrhu na odklad exekúcie. Preto exekútorke môže vydať exekučný príkaz na vykonanie exekúcie až po právoplatnom rozhodnutí súdu o zamietnutí námietok a nepovolení odkladu exekúcie. V tomto štádiu exekútorke už nič nebráni vo výkone exekúcie a hoci na vydanie exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy, resp. zrážkami z iných príjmov, v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017, nie je stanovená lehota ako v prípade exekučného príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke (do 14 dní po tom, keď sa mu doručí rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli), exekútorke je povinná tento úkon vykonať včas, aby nedochádzalo k zbytočným prietahom v exekúcii. Z ustanovenia § 46 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 vyplýva základná zákonná povinnosť exekútorke, postarať sa o vykonanie exekúcie, ktorá nepochybne smeruje k vymoženiu pohľadávky oprávneného a trov exekúcie. Tento účel možno samozrejme považovať za splnený až po tom, čo sa vymožená suma pohľadávky dostane do dispozičnej sféry oprávnených osôb.

8. Disciplinárne obvinená podľa navrhovateľky napriek tomu, že jej 12. júna 2020 bolo doručené uznesenie exekučného súdu čo do výroku I., II. a III. (pečiatka na uvedenej listine), nevydala preukázateľne do 5. októbra 2021 (oznámenie exekútorke, že vykonáva iba úkony smerujúce k zisteniu majetku povinnej) v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy.

9.

Bez výkonu exekučného titulu je priznané právo bez významu, preto je mimoriadne dôležité, aby exekútorke konala bez prietahov a zároveň dbala na to, aby svojím konaním, resp. nekonaním

nespôsobilá prietahy v exekučnom konaní. V predmetnom prípade exekútorka podľa názoru navrhovateľky porušila základnú povinnosť súvisiacu s výkonom exekučnej činnosti a s postavením exekútorke ako subjektu, ktorému štát zveril časť výkonu verejnej moci. Ide o povinnosť exekútorke postarať sa o vykonanie exekúcie, t. j. o to, aby bol nárok oprávneného a trovy exekúcie efektívne vymožené - pokiaľ možno v celom rozsahu a v čo najkratšom čase, resp. v lehotách primeraných konkrétnym okolnostiam veci. Ak exekútorka nedodrжала dôsledne procesný postup ustanovený Exekučným poriadkom pri výkone exekúcie zrážkami zo mzdy a spôsobilá tým prietahy v exekučnom konaní, potom je nevyhnutné konštatovať zavinené porušenie povinnosti vykonávať činnosť bez zbytočných prietahov v zmysle ustanovenia § 29 ods. 3 Exekučného poriadku.

10. Výšku navrhovaného disciplinárneho opatrenia odôvodnila navrhovateľka jednak povahou porušenej povinnosti a súčasne s ohľadom na skutočnosť, že exekútorka nebola za disciplinárne previnenie v minulosti postihnutá. Výška navrhovaného disciplinárneho opatrenia podľa nej zodpovedá tak miere zavinenia exekútorke - nevedomá nebanalnosť, ako aj následku jej disciplinárneho previnenia (spôsobené prietahy v konaní v dĺžke minimálne 15 mesiacov).

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvinenej

11. Disciplinárne obvinenej bolo dňa 18. marca 2022 doručené „Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania“ s výzvou, že má možnosť sa k návrhu vyjadriť v lehote 15 dní.

12. Disciplinárne obvinená vo vyjadrení zo dňa 13. apríla 2022, doručenom najvyššiemu správne súdu dňa 19. apríla 2022, oznámila, že v disciplinárnom konaní ju bude zastupovať obhajca - súdny exekútor JUDr. Peter Stodola, PhD., so sídlom Kmeťkova 25, 949 01 Nitra na základe splnomocnenia zo dňa 7. apríla 2022.

13. Vo vyjadrení na úvod vyhlásila, že sa cíti byť nevinná a žiadala, aby bola disciplinárnym senátom oslobodená z dôvodu, že skutok, pre ktorý bol podaný disciplinárny návrh, nie je disciplinárnym previnením.

14. Namietala skutkové vymedzenie v návrhu a poukázala na to, že:

- exekučný súd uznesením č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 exekúciu (neprávoplatne) zastavil z dôvodu zániku práva priznaného exekučným titulom (§ 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku). Uznesením exekučného súdu zo dňa 12. júna 2016 boli zamietnuté aj námietky povinnej proti exekúcii a návrh na odklad exekúcie. Námietky proti exekúcii boli zamietnuté z dôvodu, že boli podané oneskorene;

- výrok exekučného súdu o zastavení exekúcie bol zrušený rozhodnutím Krajského súdu v W. sp. zn. 23CoE/671/2016 zo dňa 20. decembra 2017, pričom doložka právoplatnosti k tomu uzneseniu jej bola doručená až 15. januára 2021. Krajský súd vrátil exekučnému súdu vec na ďalšie konanie;

- dňa 30. januára 2020 a dňa 27. apríla 2020 ju exekučný súd vyzval na vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o ukončení niektorých exekučných konaní“) a tvrdil, že nerozhoduje o zastavení starej exekúcie;

- dňa 6. marca 2020 a dňa 20. mája 2020 žiadala exekučný súd, aby o návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol;

- štyrikrát žiadala o vyznačenie doložky právoplatnosti k uzneseniu č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016;

- exekučný súd vydal dňa 1. decembra 2021 uznesenie č.k. 6Er/3335/2010-142, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, pričom v odôvodnení uviedol, že sa táto exekúcia nezastavuje podľa zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, pretože súd po celý čas rozhodoval o zastavení starej exekúcie (bod 23 uznesenia č.k. 6Er/3335/2010-142);

- predseda Okresného súdu R. v upovedomení o vybavení sťažnosti zo dňa 15. decembra 2021 uviedol, že exekučný súd nesprávne posúdil exekúciu ako zastavenú ex lege, keď až následne s poukazom na rozhodovacia prax súdov, ako aj na usmernenie ohľadom zákona o ukončení niektorých exekučných konaní nachádzajúcim sa na stránke ministerstva spravodlivosti posúdil danú vec ako takú, ktorá spadá do režimu § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní a o návrhoch povinnej na zastavenie exekúcie rozhodol.

15. Z právneho hľadiska poukázala na to, že ministerstvo spravodlivosti na svojej webstránke poskytlo výklad k najčastejším otázkam súvisiacim so zastavením starých exekúcií (<https://www.justice.gov.sk/sudy-a-rozhodnutia/sudy/aktuality/?eid=2624>). V tomto uvádzalo, že cieľ zastaviť exekúcie má byť dosiahnutý za každú cenu, hoci aj s použitím interpretácie „teleologickou redukciou“, teda výkladom

contra verba legis. Ďalej upozornila na to, že na tom istom mieste sa uvádza, že ak je prvostupňovému súdu vrátené zrušené uznesenie na opätovné rozhodnutie a ide o takú starú exekúciu, ktorá bola zastavená zo zákona, čo súd musí preskúmať, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, lebo súd stratil právomoc vo veci konať a rozhodnúť (neodstrániteľná podmienka konania). Z uvedeného podľa nej vyplýva, že súd by mohol exekúciu považovať za zastavenú zo zákona, ale to neplatí, ak predmetom konania je návrh povinného na zastavenie exekúcie, pričom vtedy sa uplatní výnimka podľa § 4 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. Tiež upozornila na aplikačné problémy v súvislosti so zákonom o ukončení niektorých exekučných konaní (napr. článok Nad vybranými aplikačnými otázkami ukončenia starých exekučných konaní; doc. JUDr. Alexandra Löwy, PhD., LL.M.; Mgr. Monika Martišková, PhD., BSA 5/2021).

16.

Zdôraznila, že po doručení uznesenia súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie bezodkladne požiadala ministerstvo spravodlivosti o vrátenie exekučného spisu, aby mohla pokračovať v konaní a vydať exekučný príkaz. Tiež upozornila, že všetky úkony vo veci vykonávala bez zbytočného odkladu a naopak Okresný súd R. v celej veci postupoval so značnými prieťahmi a navyše zmätočne.

17. Uzavrela, že vydať exekučný príkaz a pokračovať v exekúcii, ktorú exekučný súd považuje za zastavenú zo zákona, a zároveň ju tiež predtým neprávoplatne zastavil, by bolo v hrubom rozpore s povinnosťou exekútora postupovať s odbornou starostlivosťou tak, aby sa naplnil účel exekúcie, ale zároveň chránil práva účastníkov konania. Zo skutkového stavu teda podľa nej jednoznačne vyplýva, že jej právny názor bol správny a naopak, exekučný súd musel svoj názor, že sa exekúcia zastavila korigovať a rozhodnúť. Po starostlivom vyvážení oboch alternatív postupu vo veci sa domnievala, že vyčkание na rozhodnutie exekučného súdu a nevydanie exekučného príkazu bolo vzhľadom na všetky okolnosti správnym postupom, ktorý primerane chránil práva oprávneného aj povinného. Na záver uviedla, že Exekučný poriadok interpretovala podľa jej najlepšieho svedomia tak, aby minimalizovala riziko nezvratných následkov na účastníkov konania. Takýto postup, resp. právna interpretácia, ktorá nie je svojvoľná, nemôže byť podľa nej hodnotená ako disciplinárne previnenie.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom

18. Dňa 9. mája 2022 bolo vo veci nariadené ústne pojednávanie, ktorého termín bol určený na 23. jún 2022 o 9:00 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenej doručené dňa 16. mája 2022, obhajcovi dňa 12. mája 2022, navrhovateľke dňa 12. mája 2022, predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky a predsedovi Slovenskej komory exekútorov dňa 14. mája 2022.

19. Disciplinárny súd v prvom rade skúmal, či návrh spĺňa predpoklady pre vecné prejednanie. Dospel k záveru, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, obsahuje stanovené náležitosti a vo vzťahu k skutkom vymedzeným v skutkovej vete návrhu bol podaný v lehote podľa § 220b ods. 1 Exekučného poriadku.

20. Disciplinárny senát požiadal disciplinárne obvinenú o zapožičanie exekučného spisu sp.zn. EX 1991/2010-81, ktorý bol najvyššiemu správne súdu doručený dňa 30. mája 2022. Disciplinárny senát v ďalšom požiadal Okresný súd R. o zapožičanie spisu sp.zn. 6Er/3335/2010, ktorý napriek výzve disciplinárneho súdu doručený nebol.

IV.

Ústne pojednávanie vo veci, dokazovanie a záverečné reči

21. Ústneho pojednávania sa dňa 23. júna 2022 o 9:00 hod. zúčastnili zástupca navrhovateľky a obhajca disciplinárne obvinenej. Disciplinárne obvinená bola o termíne ústneho pojednávania riadne upovedomená, svoju neúčast' ospravedlnila listom zo dňa 21. júna 2022 (doručený súdu 23. júna 2022 na ústnom pojednávaní) a požiadala súd, aby sa ústne pojednávanie konalo v jej neprítomnosti. Obhajca disciplinárne obvinenej zároveň predložil súdu vyhlásenie disciplinárne obvinenej o jej nevine. Po zistení zákonných podmienok na konanie v neprítomnosti disciplinárne obvinenej disciplinárny súd konal v neprítomnosti disciplinárne obvinenej (§ 29 ods. 1 DSP).

22. Navrhovateľka na pojednávaní disciplinárneho súdu zotrvala na podanom disciplinárnom návrhu v súlade s jeho písomným vyhotovením.

23. Obhajca disciplinárne obvinenej v stanovisku k disciplinárnemu návrhu uviedol, že disciplinárne obvinená nemala povinnosť vydať exekučný príkaz, tak ako to tvrdí navrhovateľka dôvodiac tým, že exekučný súd bol toho názoru, že sa exekúcia zastavila podľa zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. Poukázal na to, že v lete 2020 exekučný súd pred doručením doložky právoplatnosti vyzval súdnu exekútorku, aby vydala upovedomenie o zastavení starej exekúcie; bol toho názoru, že nemusí rozhodovať o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Úlohou exekútorky preto bolo rozhodnúť, ktorý postup v predmetnej veci zvolí. Mala na výber z troch možností, a to (i) rozhodnúť o upovedomení o zastavení exekúcie, (ii) vydať exekučný príkaz alebo (iii) počkať, kým sa s vecou vysporiada exekučný súd. Exekútorka zvolila tretiu možnosť, a to z dôvodu, že táto sa jej javila ako najmenej sporná a chrániaca práva účastníkov. Ak by vydala exekučný príkaz a súd by rozhodol o zastavení exekúcie alebo by určil, že sa exekúcia zastavila podľa zákona, znamenalo by to, že vydala exekučný príkaz v zastavenej exekúcii. Takýto postup exekútorky by pravdepodobne podľa názoru jej obhajcu viedol k prípadnému podaniu ďalšieho disciplinárneho návrhu. Ak by vydala upovedomenie o zastavení starej exekúcie, znamenalo by to, že poruší práva oprávneného. Upozornil aj na nejednotný názor na postup pri zastavení starých exekúcií, jednak v postupe exekučných súdov, ako aj vo výklade jednotlivých zákonných ustanovení, či už exekútormi, ako aj ministerstvom spravodlivosti.

24. Obhajca disciplinárne obvinenej v ďalšom poukázal na písomné vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu, v ktorom už uviedol, že rozhodnutie o zastavení exekúcie je síce z roku 2016, ale doložka právoplatnosti bola vyznačená exekučným súdom až po viacerých urgenciách exekútorky v roku 2020. Poukázal na list predsedu Okresného súdu R. z decembra 2021, ktorý k predmetnej veci zaujal stanovisko. K priebehu spornej veci v súčasnosti uviedol, že po tom, čo vyšší súdny úradník dňa 1. decembra 2021 zamietol návrhy povinnej na zastavenie exekúcie, exekučný súd sťažnosť povinnej proti tomuto uzneseniu zamietol dňa 20. júna 2022 a skonštatoval, že zákon o zastavení starých exekúcií sa v tejto veci neuplatňuje.

25. Najvyšší správny súd vykonal prečítaním podstatného obsahu na ústnom pojednávaní nasledujúcich listín ako dôkaz v súlade s § 253 ods. 2 v spojení s § 269 Trestného poriadku (§ 4 DSP):

- Upovedomenie o vybavení sťažnosti disciplinárne obvinenej Okresným súdom R. zo dňa 15. decembra 2021;
- Uznesenie Okresného súdu R. zo dňa 1. decembra 2021, sp.zn. 6Er/3335/2010-142 o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie;
- Oznámenie Okresného súdu R. zo dňa 30. januára 2020, že disciplinárne obvinená má skúmať zastavenie exekúcie zo zákona;
- Oznámenie Okresného súdu R. zo dňa 27. apríla 2020, že nebude rozhodovať o zastavení exekúcie a disciplinárne obvinená má skúmať zastavenie exekúcie zo zákona;
- Uznesenie Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016;
- Žiadosť disciplinárne obvinenej zo dňa 20. júla 2016 o oznámenie dátumu právoplatnosti uznesenia Okresného súdu R. sp.zn. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016;
- Žiadosť disciplinárne obvinenej zo dňa 23. januára 2017 o oznámenie dátumu právoplatnosti uznesenia Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016;
- Uznesenie Krajského súdu v W. sp. zn. 23CoE/671/2016-125 zo dňa 20. decembra 2017 o zrušení výroku IV. o zastavení exekúcie a výroku V. o trovách exekúcie uznesenia Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016;
- Žiadosť disciplinárne obvinenej zo dňa 23. marca 2018 o zaslanie doložky právoplatnosti uznesenia Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 k výrokom I,II,III;
- Žiadosť disciplinárne obvinenej zo dňa 20. mája 2020 o zaslanie doložky právoplatnosti Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 k výrokom I,II,III;
- Žiadosť disciplinárne obvinenej zo dňa 25. novembra 2019 o zaslanie doložky právoplatnosti uznesenia Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 k výrokom I,II,III;
- Žiadosť disciplinárne obvinenej zo dňa 19. júla 2018 o zaslanie doložky právoplatnosti uznesenia Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 k výrokom I,II,III;
- Uznesenie Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 doručené s doložkou právoplatnosti k výrokom I,II,III dňa 12. júna 2020;
- Žiadosť disciplinárne obvinenej zo dňa 4. januára 2021 o zaslanie doložky právoplatnosti uznesenia Okresného súdu R. č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 k výroku IV;
- Uznesenie Okresného súdu R. sp.zn. 6Er/3335/2010-161 zo dňa 20. júna 2022, ktorým zamietol sťažnosť povinnej proti uzneseniu o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie.

26. Obhajca disciplinárne obvinenej k prvej oboznamovanej listine (Upovedomenie o vybavení sťažnosti disciplinárne obvinenej Okresným súdom R. zo dňa 15. decembra 2021) uviedol, že sťažnosť nepodávala disciplinárne obvinená, len jej vyjadrenie bolo ministerstvom spravodlivosti preposlané na exekučný súd. Navrhovateľka a obhajca disciplinárne obvinenej sa k ostatným vykonaným listinám nevyjadrili, právo na nahliadnutie do vykonávaných listín v priebehu ústneho pojednávania nevyužili. Obhajca disciplinárne obvinenej, na otázku, či trvá na žiadosti o nahliadnutie do exekučného spisu sp.zn. 6Er/3335/2010 a o jeho priloženie, uviedol, že na jeho priložení netrvá, ak má súd dostatok podkladov na rozhodnutie. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania účastníci konania nemali, preto bolo dokazovanie vo veci postupom podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP na ústnom pojednávaní riadne skončené.

27. Vo svojej záverečnej reči zástupca navrhovateľky uviedol, že na základe vykonaného dokazovania má za to, že disciplinárne previnenie bolo disciplinárne obvinenej riadne preukázané. Navrhol, aby bola uznaná za vinnú a aby jej bola uložená peňažná pokuta vo výške uvedenej v návrhu.

28. Obhajca disciplinárne obvinenej v záverečnej reči poukázal na to, že podľa jeho názoru podstatným problémom v predmetnej exekučnej veci bola nečinnosť samotného Okresného súdu R.. Uviedol, že exekúcia bola zastavená pre plnenie pred samotným začatím exekúcie a rozhodnúť bolo potrebné už len o trovách exekúcie a o trovách právneho zastúpenia oprávnenej. Opätovne poukázal na nedokonalosť zákona, k interpretácii ktorého kolégiá súdov zvolávajú pracovné stretnutia a úlohou súdneho exekútora je aj napriek tomu rozhodnúť. Nakoniec poukázal na to, že súdny exekútor keď právo interpretuje, musí prihliadať na všetky okolnosti prípadu. Do súdneho spisu založil rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 15Kse 2/2016 zo dňa 16. mája 2017, ktorý v obdobnom právnom prípade rozhodol, že právny názor súdneho exekútora nemôže byť dôvodom disciplinárneho konania. Navrhol, aby disciplinárny senát súdnu exekútoru oslobodil spod disciplinárneho návrhu.

V.

Skutkové zistenia a právne posúdenie veci disciplinárnym senátom

29. Predmetom konania vo veci bol disciplinárny návrh ministerky spravodlivosti koncipovaný na tom skutkovom základe, že disciplinárne obvinená sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že v exekučnom konaní, po tom, čo jej 12. júna 2020 bolo doručené uznesenie exekučného súdu s vyznačenou právoplatnosťou na výroky I, II a III (týkajúce sa námietok povinnej), nevydala v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy, čím v období od 13. júna 2020 do 5. októbra 2021 (oznámenie exekútorke, že vykonáva iba úkony smerujúce k zisteniu majetku povinnej) spôsobila prieťahy v konaní.

30. Sporným medzi účastníkmi konania bolo ustálenie skutkového stavu (najmä z hľadiska pohľadu na zastavenie exekúcie), z ktorého vychádzal disciplinárny návrh, a zároveň v tejto súvislosti pohľad na aplikáciu ustanovení Exekučného poriadku, ako aj zákona o ukončení niektorých exekučných konaní.

31. V súvislosti so skutkovým stavom mal najvyšší správny súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že:

- exekučný súd uznesením č.k. 6Er/3335/2010-81 zo dňa 22. júna 2016 na návrh povinnej rozhodol, že I. nepovoľuje odklad exekúcie, II. námietky povinnej proti exekúcii zamietla, III. oprávnený nemá právo na náhradu trov konania o námietkach exekúciu, IV. exekúciu zastavil a V. rozhodnutie o trovách prenechal na samostatné rozhodnutie. Exekúciu súd zastavil z dôvodu zániku práva priznaného exekučným titulom (§ 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku);

- dňa 20. júla 2016 a dňa 23. januára 2017 disciplinárne obvinená zisťovala na exekučnom súde stav konania o odvolaní;

- na základe odvolania oprávneného Krajský súd v W. rozhodnutím sp. zn. 23CoE/671/2016 zo dňa 20. decembra 2017 potvrdil výroky I., II. a III. uznesenia exekučného súdu a v časti výroku IV. a V. tieto zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie (rozhodnutie bolo disciplinárne obvinenej doručené dňa 26. januára 2018);

- dňa 23. marca 2018, dňa 19. júla 2018, dňa 25. novembra 2019 a dňa 20. mája 2020 zaslala disciplinárne obvinená exekučnému súdu žiadosť o zaslanie doložky právoplatnosti uznesenia exekučného súdu k výrokom I,II,III;

- dňa 30. januára 2020 odpovedal disciplinárne obvinenej exekučný súd, že o zastavení exekúcie nebude rozhodovať, pretože súdny exekútor by mal skúmať, či neprišlo k zastaveniu exekúcie na základe § 2 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní;

· rovnako dňa 27. apríla 2020 exekučný súd odpovedal disciplinárne obvinenej, že nebude rozhodovať o zastavení exekúcie na základe dôvodov podľa Exekučného poriadku, ktoré mali vzniknúť do 31. decembra 2019, a o ktorých doposiaľ nerozhodol;

· dňa 12. júna 2020 bolo disciplinárne obvinenej doručené uznesenie exekučného súdu s doložkou právoplatnosti k výrokom I,II,III uvedenou na deň 16. júla 2016;

· dňa 4. januára 2021 požiadala disciplinárne obvinená o zaslanie doložky právoplatnosti uznesenia exekučného súdu k výroku IV;

· dňa 1. decembra 2021 Okresný súd R. uznesením č.k. 6Er/3335/2010-142 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. V uznesení sa uvádza, že nedošlo k zastaveniu exekúcie v zmysle § 2 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní v dôsledku výnimky upravenej v § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, nakoľko súd rozhoduje o zastavení starej exekúcie;

· Okresný súd R. uznesením č.k. 6Er/3335/2010-161 zo dňa 20. júna 2022 zamietol sťažnosť povinnej proti uzneseniu č.k. 6Er/3335/2010-142 zo dňa 1. decembra 2021 o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

32. Z takto ustáleného skutkového stavu vyplynulo, že exekučný súd po rozhodnutí odvolacieho súdu dňa 20. decembra 2017 disciplinárne obvinenej opakovane oznamoval, že o návrhu na zastavenie exekúcie nebude rozhodovať a vyzýval ju, aby vydala upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. Až dňa 1. decembra 2021 exekučný súd zamietol návrh na zastavenie exekúcie s odôvodnením, že k zastaveniu exekúcie v zmysle § 2 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní nedošlo ex lege v dôsledku výnimky upravenej v § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, keďže súd rozhodoval o zastavení starej exekúcie. Uvedené skutkové závery bezrozporne vyplývajú z vykonaných dôkazov, ktoré v podstatnom rozsahu najvyšší správny súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zhodnotení všetkých okolností jednotlivo, ale aj v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku v spojení s § 4 DSP).

33. Navrhovateľka skutok, pre ktorý podala disciplinárny návrh, odvíjala od toho, že disciplinárne obvinenej bola dňa 12. júna 2020 doručená doložka právoplatnosti k uzneseniu exekučného súdu na výroky I, II a III, ktorými boli námietky oprávnenej zamietnuté. V súlade s § 67 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017, keďže boli námietky zamietnuté, mala podľa nej disciplinárne obvinená bezodkladne vydať vo veci exekučný príkaz. Uvedený skutkový záver, ako ani všeobecnú povinnosť vydať exekučný príkaz po zamietnutí námietok, disciplinárne obvinená nerozporuje, ale poukazuje na ďalšie skutkové, ako aj právne okolnosti, ktoré podľa jej názoru neumožňovali po doručení tejto doložky exekučný príkaz vydať. Uvedený argument disciplinárne obvinenej považoval najvyšší správny súd za relevantný a hlbšie ho v súvislosti s vyodením disciplinárnej zodpovednosti voči disciplinárne obvinenej skúmal, keďže právna úprava exekučných konaní po nadobudnutí účinnosti zákona o ukončení niektorých exekučných konaní dňa 1. januára 2020 vyvolávala mnohé diskusie a otázky v aplikačnej praxi.

34. Pre posúdenie bolo relevantné vzhľadom na časové hľadisko posudzovaného exekučného konania začatého v roku 2011, ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

35. Podľa ustanovenia § 67 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 exekútor vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy) po uplynutí lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii alebo po tom, keď mu bolo doručené rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli.

36. Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní za starú exekúciu považuje exekúciu začatú pred 1. aprílom 2017 a vedenú podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (§ 1 ods. 2 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní). Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní sa stará exekúcia zastavuje, ak najneskôr 31. decembra 2019 uplynula rozhodná doba 5 rokov od doručenia poverenia exekútorovi a nejde o prípady zákazu zastavenia exekúcie podľa § 2 ods. 2 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní.

37. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní rozhodná doba neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o zastavení starej exekúcie.

38. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že exekučný súd opakovane (30. januára 2020 a 27. apríla 2020) disciplinárne obvinenej oznámil, že nebude rozhodovať o zastavení exekúcie, keďže podľa jeho názoru je táto exekúcia zastavená ex lege podľa § 2 ods. 1 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní. Naopak, disciplinárne obvinená opakovane (6. marca 2020 a 20. mája 2020) súdu poukazovala na znenie ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní,

podľa ktorého, pokiaľ súd nerozhodne o zastavení exekúcie, exekúcia sa zo zákona nezastavuje. Nakoniec sa exekučný súd priklonil k právnomu názoru disciplinárne obvinenej, keď 1. decembra 2021 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Tiež predseda Okresného súdu R. v upovedomení o vybavení sťažnosti zo dňa 15. decembra 2021 potvrdil, že exekučný súd nesprávne posúdil exekúciu ako zastavenú ex lege, keď až následne s poukazom na rozhodovaciu prax súdov, ako aj na usmernenie ohľadom zákona o ukončení niektorých exekučných konaní nachádzajúcom sa na stránke ministerstva spravodlivosti, posúdil danú vec ako takú, ktorá spadá do režimu § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ukončení niektorých exekučných konaní.

39. Uvedená komunikácia a vyslovené právne názory exekučného súdu a disciplinárne obvinenej prebehla krátko po nadobudnutí účinnosti zákona o ukončení niektorých exekučných konaní dňa 1. januára 2020. Exekučný súd (hoci až neskôr), ako aj disciplinárne obvinená zhodne tvrdili, že problematika zastavenia starých exekúcií spôsobuje aplikačné problémy a zákonná úprava je nejednoznačná. Uvedené tvrdenia podľa najvyššieho správneho súdu potvrdzujú aj to, že samotné ministerstvo spravodlivosti považovalo za potrebné k aplikácii predmetného zákona vydať manuál (Najčastejšie otázky súvisiace so zastavením starých exekúcií, [https://www.justice.gov.sk/sudy-a-rozhodnutia/sudy/aktua](https://www.justice.gov.sk/sudy-a-rozhodnutia/sudy/aktuality/?eid=2624)

lity/?eid=2624), ktorý vykladá a v niektorých prípadoch aj výrazným spôsobom dopĺňa ustanovenia zákona. Disciplinárne obvinená poukazovala aj na odbornú diskusiu zaoberajúcu sa aplikačnými problémami v danej problematike (napr. článok Nad vybranými aplikačnými otázkami ukončenia starých exekučných konaní; doc. JUDr. Alexandra Löwy, PhD., LL.M.; Mgr. Monika Martišková, PhD., BSA 5/2021). Na základe uvedeného, keď na nejednoznačnosť právnej úpravy poukazuje disciplinárne obvinená, exekučný súd, samotné ministerstvo spravodlivosti, ako aj odborná verejnosť, najvyšší správny súd pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti disciplinárne obvinenej preto vychádzal z toho, že skutok, ktorý sa kladie disciplinárne obvinenej za vinu, sa týka aplikácie právneho predpisu, ktorý v čase jeho spáchania bol nejednoznačný a v aplikačnej praxi spôsoboval vznik mnohých otázok.

40. Podľa disciplinárneho senátu bolo tiež pre posúdenie disciplinárnej zodpovednosti podstatné to, že procesný postup disciplinárne obvinenej a celkovú dĺžku exekučného konania ovplyvnil práve postup exekučného súdu. Tento totiž od rozhodnutia odvolacieho súdu dňa 20. decembra 2017 doručil disciplinárne obvinenej doložku právoplatnosti k výrokom I, II a III až dňa 12. júna 2020 a až dňa 1. decembra 2021 zamietol návrh na zastavenie exekúcie. Naopak, disciplinárne obvinená dňa 20. júla 2016 a dňa 23. januára 2017 zisťovala na exekučnom súde stav konania o odvolaní, žiadosťami zo dňa 23. marca 2018 a 19. júla 2018 žiadala o zaslanie doložky právoplatnosti k výrokom I, II a III a tiež dňa 25. novembra 2019 a 20. mája 2020 požadovala zaslanie informácie, v akom štádiu je rozhodnutie súdu o návrhu na zastavenie exekúcie.

41. Z vyššie uvedených dôvodov disciplinárny senát skúmal zavinenie disciplinárne obvinenej, ktoré je podmienkou disciplinárnej zodpovednosti (§ 220 Exekučného poriadku). Vyhodnotil, že disciplinárne obvinená sa nedopustila zavineného konania, a to ani vo forme nevedomej nedbanlivosti, a z toho dôvodu ju spod disciplinárneho návrhu oslobodil.

42. Z vykonaného dokazovania mal najvyšší správny súd za preukázané, že zo žiadnych skutkových okolností nevyplýva, že by disciplinárne obvinená konala v úmysle spôsobiť v konaní prieťahy, pričom následne skúmal, či za týchto konkrétnych okolností nemohlo ísť o konanie v nedbanlivosti. Pre konanie vo vedomej nedbanlivosti právna teória vyžaduje situáciu, keď disciplinárne obvinený vedel, že môže spôsobom uvedeným v Exekučnom poriadku porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (v tomto prípade záujem na konaní bez zbytočných prieťahov), ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také ohrozenie alebo porušenie nespôsobí. O konanie v nevedomej nedbanlivosti ide, keď disciplinárne obvinený nevedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Exekučným poriadkom (v tomto prípade záujem na konaní bez zbytočných prieťahov), hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Pre vyvodenie zodpovednosti v oboch týchto prípadoch je dôležité posúdenie miery opatrnosti, s ktorou disciplinárne obvinený pristupoval k plneniu svojich povinností.

43. V posudzovanej veci bol disciplinárny senát toho názoru, že vzhľadom na (i) dĺžku postupu exekučného súdu pri zaslaní doložky právoplatnosti k výrokom I, II a III, ako aj pri vydaní rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie, (ii) konanie exekučného súdu, ktorý opakovane disciplinárne obvinenej oznamoval, že exekúcia je zo zákona zastavená a vyzýval ju na vydanie upovedomenia o zastavení starej exekúcie, a tým de facto odmietal vydanie exekučného príkazu vo veci, (iii) znenie ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, ktorý jasne uvádza, že stará exekúcia sa nezastavuje, ak o zastavení starej exekúcie rozhoduje súd a (iv) nejednoznačnosť právnej úpravy a aplikačnej praxe pri zastavovaní starých exekúcií, konala disciplinárne obvinená s takou mierou

opatrnosti, aby nespôsobila škodu na záujmoch chránených Exekučným poriadkom, ako aj zákonom o ukončení niektorých exekučných konaní, ktoré vylučujú jej zavinenie.

44. Disciplinárne obvinená podľa najvyššieho správneho súdu s primeranou mierou opatrnosti správne právne vyhodnotila situáciu, keď si bola vedomá, že na jednej strane vydaním exekučného príkazu po doručení doložky právoplatnosti k výrokom I, II a III o zamietnutí námietok, by z dôvodu rozporu s právnym názorom exekučného súdu a nejednoznačnosti v aplikácii ustanovení zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, mohla spôsobiť škodu na zákonom chránenom záujme - ochrana vlastníctva povinného, a to neoprávnenou exekúciou na majetok povinného. Na strane druhej, ak by konala na základe pokynov exekučného súdu a vydala upovedomenie o zastavení starej exekúcie, konala by v rozpore so zákonom, čo nakoniec potvrdil aj samotný exekučný súd a zasiahla by tak do iného zákonom chráneného záujmu, a to záujmu na uspokojení celej pohľadávky oprávneného. K uvedenému právnemu problému podľa najvyššieho správneho súdu podala disciplinárne obvinená vo vyjadrení, ako aj na pojednávaní komplexnú právnu argumentáciu.

45. Vzhľadom na takto zadefinovanú kolíziu právnych záujmov chránených Exekučným poriadkom, bol najvyšší správny súd toho názoru, že disciplinárne obvinená sa nedopustila zavineného konania, keď svojimi opakovanými dopytmi urgovala vydanie rozhodnutia exekučného súdu o návrhu na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na špecifické okolnosti posudzovaného exekučného konania (bod 43) podľa najvyššieho správneho súdu disciplinárne obvinená postupovala zodpovedne, s primeranou starostlivosťou, v snahe zabrániť prieťahom v konaní a ujme na iných zákonom chránených právach (§ 29 ods. 1 a 3, § 31 Exekučného poriadku) a s takou mierou opatrnosti, aby nedošlo k neoprávnenému zásahu do záujmov chránených Exekučným poriadkom, čo nemôže byť posúdené ako zavinené konanie, a teda disciplinárne previnenie.

VII. Záver

46. S ohľadom na vyššie uvedené skutkové a právne dôvody disciplinárny senát disciplinárne obvinenú exekútku oslobodil podľa § 34 ods. 2 písm. b) DSP, pretože skutok, ktorý je v disciplinárnom návrhu uvedený, nie je disciplinárnym previnením.

47. Z dôvodu, že disciplinárne obvinená bola rozhodnutím disciplinárneho súdu oslobodená, v súlade s § 38 ods. 1 DSP rozhodne disciplinárny senát o nároku na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním samostatným rozhodnutím.

48. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.